

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน : แนวคิดเพื่อพัฒนาการสอนอ่าน
และเขียนภาษาไทย

Task-Based Learning : An Approach for Thai Reading
and Writing Teaching Development

อรรถพงษ์ ฝิวเหลือง¹,

พระบวร ปวรธมโม², บัญชา ธรรมบุตร³ และ แมนมิตร อัจหาญ⁴
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน^{1,2,3,4}

Atthaphong Phiwlueng¹,

Phra Boworn Pawaradhmno², Bancha Thammabut³ and Manmit Athan⁴
Mahamakut Buddhist University Isan Campus^{1,2,3,4}

Corresponding Author, E-mail: yanamath60@gmail.com

*****

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาการสอน
การอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังนั้น การพัฒนาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยได้ถูกต้อง
สามารถเขียนคำภาษาไทยถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยและตรงตามความหมายที่ต้องการจะ
สื่อสาร เพราะการอ่านและการเขียนเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสาร นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงาน เพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย เป็นการนำองค์ความรู้จากศาสตร์ทั้ง 3 ศาสตร์
ได้แก่ ภาษาศาสตร์ ศาสตร์การสอน และหลักภาษาไทย มาบูรณาการจัดการเรียนรู้

คำสำคัญ: การจัดการ; การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน; การสอนอ่านและเขียนภาษาไทย

---

* ได้รับบทความ: 3 ธันวาคม 2564; แก้ไขบทความ: 28 มีนาคม 2565; ตอรับตีพิมพ์: 29 มีนาคม 2565

Received: 3 December 2021; Revised: 28 March 2022; Accepted: 29 March 2022

Abstract

This article of objective for presenting Reading and Writing Teaching of Task-Based Learning so a development of Thai reading and writing teaching whit task-based learning, focus on making the learner weak in pronunciation according to the principle of correct Thai tonal conjugation, able to write Thai words correctly according to the Thai tone and meets the meaning that needs to be communicated because reading and writing are essential to communication. Except task-based learning for Thai reading and writing teaching is applying knowledge from the three sciences: linguistics, teaching method and Thai language to integrate learning management.

Keywords: Management; Task-Based Learning; Thai Reading and Writing Teaching

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ที่ดีควรพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมทั้งด้านความรู้ ความคิด ร่างกาย อารมณ์ สังคม เน้นพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมอันดีงาม โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดและความต้องการอย่างมีคุณค่า โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรและสร้างเสริมบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน กุติสรรา จิตรชญาวนิช (2562), ศศิธร เวียงวะลัย (2556) และ วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542) ซึ่งสรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบมีการวางแผนอย่างมีขั้นตอนในการดำเนินการจนถึงการประเมินผล โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำเนินชีวิตตามจุดประสงค์ของการศึกษา และสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2522 มีนักวิชาการชาวอินเดียชื่อว่า Prabhu เป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกด้านการสอนภาษาและได้ดำเนินโครงการ Bangalore Project ณ ประเทศอินเดีย ระหว่างปี พ.ศ. 2522-2527 ซึ่งโครงการนี้ได้ใช้กิจกรรมแบบเน้นภาระงานเป็นฐานสำหรับการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นการเอื้อให้ผู้เรียนได้ค้นหาปัญหา วิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขปัญหา โดยการฝึกฝนทำกิจกรรมซ้ำ ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (สุขุมารณ์ แคลสิค, 2560)

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หรือวิธีการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching) มี 2 แนวคิด คือ 1) แบบเน้นภาระงานแบบเข้ม (Strong Form) กล่าวคือ ภาระงานควรเป็นหน่วยสำคัญสำหรับการจัดการเรียนรู้ ส่วนอื่น ๆ ควรเป็นแค่ส่วนประกอบ 2) แบบเน้นภาระงานแบบอ่อน (Weak Form) กล่าวคือ ภาระงานเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งภาระงานอยู่ในบริบท

ที่ซับซ้อนและทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบที่จำเป็น ซึ่งการทดสอบก่อนการทำงาน (Pre-Task) และหลังการทำงาน (Post-Task) มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ศศิณีภรณ์ สรรคบุรานุรักษ์ (2560) และ Skehan (1996) ในบทความนี้ ผู้เขียนจะได้นำเสนอขอบข่ายของภาระงาน และการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ดังนี้

ขอบข่ายของภาระงาน

1. ความหมายของภาระงาน Candlin (1987) Foster & Skehan (1996) Richards et al. (1986) Nunan (1989) Ellis (2003) Breen (1987) Willis (1996) Skehan (1998) Prabhu (1987) สรุปความได้ดังนี้ ภาระงาน หมายถึง แบบกิจกรรมการเรียนรู้หรือเครื่องมือสำหรับสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันภายในชั้นเรียน โดยการกำหนดสถานการณ์จำลอง หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือแบบฝึกหัด ที่มีความสัมพันธ์กับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริง แก้ไขปัญหาและตัดสินใจด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกระบวนการงานที่เป็นระบบระเบียบ และมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของภาระงานที่ชัดเจนในการประเมินผล

2. ประเภทของกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน Willis (1996) Nation (1990) Candlin (1987) Paulston (1979) Prabhu (1987) Richards (2001) สรุปความได้ดังนี้

1) การลงรายการ (Listing) ได้แก่ การเติมคำตอบในรายการ การเติมคำในช่องว่าง การจับคู่จิ๊กซอร์ การให้เหตุผลที่ขาดหายไป การจัดลำดับเหตุการณ์ การให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่ขาดหายไป การพูดหรือเขียนแผนการที่จะทำการพูดหรือเขียนวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

2) การเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ (Ordering and Sorting) ได้แก่ การจัดระดับชั้น การจัดประเภท การจัดแบ่งประเภท การแยกแยะข้อมูล การจัดลำดับข้อมูลในเชิงปริมาณและคุณภาพ การจัดหมวดหมู่ของสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

3) การเปรียบเทียบ (Comparing) ได้แก่ การรวบรวมความคิด การค้นหาความจริง การหาข้อเท็จจริงการหาความคล้ายคลึงกันและความแตกต่าง การจับคู่สิ่งที่เหมือน การบอกสิ่งที่แตกต่างกัน การบอกความเหมือนของสิ่งของ เป็นต้น เพื่อรวบรวมสิ่งที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน แยกแยะส่วนที่แตกต่างกัน

4) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ได้แก่ การวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง การวางแผนจัดงาน การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การให้เหตุผล การวิเคราะห์สถานการณ์จริง การให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีปัญหา การคิดแก้ปัญหา การท้าทายให้พยายามแก้ปัญหาให้บรรลุผล เป็นต้น

5) การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experience) ได้แก่ การพูดคุย การสนทนา การโต้ตอบ การเล่าเรื่อง การระดมสมอง การระดมความคิด โดยเลือกหัวข้อจากประสบการณ์

ของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

6) งานสร้างสรรค์ (Creative Task) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งบางส่วนหรือทั้งหมด จนกลายเป็นนวัตกรรมใหม่หรือสิ่งใหม่ ได้แก่ การสร้างหุ่นยนต์ การวาดภาพ การทำอาหาร การออกแบบ การเขียนเรื่องสั้น เป็นต้น และการทำงานเชิงระบบโครงสร้างหรือเชิงผลงาน

3. รูปแบบของภาระงาน Nation (1990) Candlin (1987) Paulston (1979) สรุปความได้ดังนี้

1) ภาระงานตามประสบการณ์ (Experience Tasks) หมายถึง ภาระงานหรือกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่มหรือสามารถทำคนเดียวได้ ซึ่งผู้เรียนมีความคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์ผ่านมาแล้ว

2) ภาระงานแบบร่วมมือปฏิบัติ (Shared Tasks) หมายถึง ภาระงานหรือกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่ม มุ่งเน้นความร่วมมือกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ดังนี้ (1) หลังทำกิจกรรมมีการสะท้อนความคิดเห็นของแต่ละคนภายในกลุ่ม (2) สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (3) สมาชิกทุกคนมีแนวทางปฏิบัติหรือมีมติเป็นไปในทางเดียวกัน (4) ค้นพบปัญหาและการแก้ปัญหาของแต่ละคนในมุมมองหรือรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

3) ภาระงานแบบชี้แนะ (Guided Tasks) หมายถึง ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนต้องให้คำแนะนำหรือการชี้แนะ ผู้เรียนจึงสามารถปฏิบัติงานได้

4) ภาระงานแบบอิสระ (Independent Tasks) หมายถึง ภาระงานที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้เอง โดยไม่มีการให้คำแนะนำหรือการชี้แนะจากผู้สอน

5) ภาระงานแบบการวิจัยและทดลอง (Focus on Research and Experimentation) หมายถึง ภาระงานหรือกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกกำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐาน วิเคราะห์ ประเมินผล และสรุปผล โดยมีกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติประกอบด้วย ระบุปัญหา เลือกรูปแบบการแก้ปัญหา วางแผน การแก้ปัญหา รูปแบบการวิเคราะห์ เทคนิคการประเมินผล การสรุปผล การนำเสนอผลงาน และการบูรณาการ

4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน Prabhu (1987) Skehan (1996) Willis (1996) Ellis (2003) Nunan (1989) สรุปความได้ว่ามี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) คือการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้สอนและผู้เรียน มีแนวทางในการปฏิบัติภาระงาน ดังนี้

1) ผู้สอนจัดเตรียมใบความรู้หรือเอกสารประกอบการสอน และแนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

2) ผู้สอนวางแผนหรือออกแบบกิจกรรมและเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนสำหรับการปฏิบัติ

ภาระงาน

3) ผู้เรียนศึกษาแผนหรือแบบกิจกรรมและเนื้อหาให้เข้าใจ

4) ผู้สอนกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกำลังใจและพร้อมปฏิบัติภาระงาน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติการระงาน (Task-Cycle) คือ ผู้สอนทำหน้าที่สังเกตการทำงาน เป็นผู้ให้คำแนะนำ คอยกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียน และผู้เรียนจะทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มก็ได้ โดยมีการปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมงาน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลและรูปแบบให้ถูกต้องก่อนฝึกฝน เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความมั่นใจ และให้ผู้เรียนสร้างปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกันและรู้ความสามารถซึ่งกันและกัน เพื่อการทำงานและคุณภาพของผลงานที่สมบูรณ์

2) ขั้นเตรียมนำเสนอ กล่าวคือ ให้ผู้เรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนสำหรับการรายงาน หน้าชั้นเรียนร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษาเขียน การซักซ้อมการพูด การฝึกซ้อมก่อนนำเสนอ การแต่งกาย การจัดสถานที่ เป็นต้น

3) ขั้นนำเสนอ กล่าวคือ ผู้เรียนนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนตามแผนการปฏิบัติการระงาน ที่ได้วางไว้

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน (Post Task) คือให้ผู้เรียนแสดงผลงานและรับฟังความคิดเห็นจากผู้สอนและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนต่อผลงาน เพื่อให้เกิดมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาข้อบกพร่องจากการทำงาน ดังนี้

1) การวิเคราะห์ภาษา (Language analysis) กล่าวคือ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์การใช้ภาษาในการสื่อสาร ประกอบด้วย การเลือกใช้คำเหมาะสมกับระดับของภาษาและตรงกับความหมายที่ต้องการสื่อสาร การแต่งกาย การเลือกใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการนำเสนอ

2) การฝึกหัด (Practice) กล่าวคือ แบบฝึกหัดหรือภาระงาน มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีความหลากหลายในกลุ่มตัวอย่างและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่องในแบบฝึกหัดหรือภาระงาน สามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดความชำนาญทั้งผู้สอนและผู้เรียน

3) ประเมินผล (Evaluation) กล่าวคือ การปฏิบัติการระงานมีปัญหา อุปสรรค หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติการระงานจนทำให้เกิดผลกระทบต่อแผนการที่กำหนดไว้ ซึ่งจะส่งผลให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และมีวิธีการแก้ปัญหาในระยะสั้นอย่างไรและในระยะยาวอย่างไร เพื่อดำเนินการปรับปรุงภาระงานให้เกิดความถูกต้อง และจัดทำป้ายหรือนิทรรศการผลงานจากหลักแก้ไขแล้ว

แนวคิดเพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย

ในบทความนี้ ผู้เขียนได้ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในรายวิชาภาษาศาสตร์สำหรับครู ซึ่งมีขอบข่ายเนื้อหาเกี่ยวกับการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) คือ การเตรียมความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียน มีแนวทางในการปฏิบัติภาระงาน ดังนี้

1) ผู้สอนจัดเตรียมใบความรู้หรือเอกสารประกอบการสอน และแนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม ดังนี้

1.1) จัดเตรียมใบความรู้หรือเอกสารประกอบการสอน 6 หัวข้อ ได้แก่ (1) อักษรไตรยางศ์ ประกอบด้วย อักษรสูง 11 ตัว อักษรกลาง 9 ตัว และอักษรต่ำ 24 ตัว (2) สระ ประกอบด้วย หน่วยเสียง 21 หน่วยเสียง และรูปสระ 38 รูป ซึ่งรูปสระแบ่งตามลักษณะการใช้มี 2 ชนิด คือ รูปสระคงเดิมและรูปสระเปลี่ยนแปลง (3) คำเป็นคำตาย กล่าวคือ คำเป็น คือคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาวและสะกดด้วยแม่ กน กม กง เกย เกว และคำตาย คือคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้นและสะกดด้วยแม่ กก กบ กด (4) ส่วนประกอบของคำ มี 5 ส่วน ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ ตัวสะกด ตัวการันต์ และเสียงวรรณยุกต์ (5) เสียงวรรณยุกต์ มี 5 หน่วยเสียง ประกอบด้วย สามัญ เอก โท ตรี จัตวา และ (6) พยางค์ กล่าวคือ คำหนึ่งคำจะต้องมีเพียงพยางค์เดียวเท่านั้น (คำตั้งแต่สองพยางค์ขึ้นไปไม่สามารถนำมาสร้างแบบฝึกหัดการผันเสียงวรรณยุกต์ได้) ในข้อนี้ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้เรียนได้รับทราบรายละเอียดดังกล่าวแล้วให้เข้าใจก่อนเป็นเบื้องต้น

1.2) แนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมได้จาก ตำรา เอกสารประกอบการสอน ช่องยูทูปหรือเว็บไซต์

2) ผู้สอนวางแผนหรือออกแบบกิจกรรมและเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนสำหรับการปฏิบัติภาระงาน ดังนี้

2.1) การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

(1) ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน โดยการให้สุ่มนับเลขที่ หรือการจับสลาก หรือให้ผู้เรียนทำการแบ่งกลุ่มกันเอง

(2) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทบทวนองค์ความรู้จากใบความรู้หรือเอกสารประกอบการสอนที่กล่าวแล้วในเบื้องต้น

(3) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำการทดสอบเพื่อนในกลุ่มก่อนการฝึกปฏิบัติภาระงานและหลังปฏิบัติภาระงาน ซึ่งใช้แบบทดสอบการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ และให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลของเพื่อนแต่ละคน โดยละเอียด ซึ่งจะสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์การสอนอ่านออกเสียงตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย และการเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องตรงความหมายตามหลักภาษาไทย

(4) ให้ผู้เรียนทำหน้าที่บทบาทสมมติเป็นหมอภาษา โดยมีเพื่อนในกลุ่มเป็นผู้ป่วยทางภาษาที่จะต้องเข้ารับการรักษา และจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนคล้ายคลินิก ตลอดถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ

(5) หลังจากผู้เรียนได้ฝึกตามแบบฝึกหัดแล้ว ลำดับที่หนึ่ง ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสะท้อนผลจากการเรียนรู้ภายในกลุ่ม โดยสรุปรายงานผลตามหัวข้อได้แก่ การเปรียบเทียบ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์

และการแบ่งปันประสบการณ์ ลำดับที่สอง ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนมาสะท้อนผลข้อสรุปการเรียนรู้ภายในกลุ่มหน้าชั้นเรียน โดยสรุปรายงานผลตามหัวข้อที่กล่าวแล้ว ลำดับที่สาม ให้ผู้สอนสะท้อนผลจากการปฏิบัติการงานของผู้เรียน จากการสังเกตการณ์ แบบฝึกหัด และสัมภาษณ์ผู้เรียน และสรุปองค์ความรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.2) การออกแบบเนื้อหาการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย มีรายละเอียดดังนี้

(1) แบบทดสอบการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ ซึ่งผู้เขียนได้ดัดแปลงมาจากการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย (เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย, 2552) ดังนี้

ตารางที่ 1 การผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

ตารางการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย					
A	B (รูปเอก)	C (รูปโท)	DS (เสียงสั้น)	DL (เสียงยาว)	อักษร
จัตวา	เอก	โท	เอก	เอก	อักษรสูง/ ห นำ
สามัญ	เอก	โท	เอก	เอก	อักษรกลาง
สามัญ	โท	ตรี	ตรี	โท	อักษรต่ำ
คำเป็น			คำตาย		ประเภทคำ

จากตารางภาพที่ 1 การผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย มีวิธีการดูตารางดังนี้ ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างมา 3 คำเท่านั้น เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านเนื้อหา เช่น คำว่า “ใช่” ประกอบด้วย ข เป็นอักษรสูง ประสมสระเสียงสั้น สะกดด้วยแม่เกย เป็นคำเป็น มีรูปวรรณยุกต์โท สรุปมีเสียงวรรณยุกต์โท, คำว่า “ที่” ประกอบด้วย ท เป็นอักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว เป็นคำเป็น มีรูปวรรณยุกต์เอก สรุปมีเสียงวรรณยุกต์โท, คำว่า “คบ” ประกอบด้วย ค เป็นอักษรต่ำ ประสมสระเสียงสั้น สะกดด้วยแม่กบ เป็นคำตาย สรุปมีเสียงวรรณยุกต์ตรี เป็นต้น

(2) แบบฝึกหัด อักษรสูงหรืออักษรมี ห นำ คำเป็นคำตาย ดังนี้

ตารางที่ 2 แบบฝึกหัด อักษรสูงหรืออักษรมี ห นำ คำเป็นคำตาย

ลำดับที่	เสียงวรรณยุกต์	คำเป็น		คำตาย		ความหมาย
		อักษรสูง	อักษรมี ห นำ	อักษรสูง	อักษรมี ห นำ	
1	จัตวา	ผา	หนา	-	-	-
2	เอก	ผ่า	-	ขัด/ขาด	หมด/หมด	-
3	โท	ผ้า	หน้า	-	-	-

วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น 31
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2565

จากตารางที่ 2 แบบฝึกหัด อักษรสูงหรือมีอักษร ห นำ คำเป็นคำตาย แสดงให้เห็นความแตกต่างของการออกเสียงวรรณยุกต์และความหมายของคำแต่ละคำ ซึ่งพื้นเสียงวรรณยุกต์ของอักษรสูง คำเป็น คือ เสียงจัตวา ส่วนพื้นเสียงวรรณยุกต์ของอักษรสูง คำตาย คือ เสียงเอก ดังนั้น ผู้เรียนสามารถสร้างแบบฝึกการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยได้จากตัวอย่างตารางภาพที่ 2 แบบฝึกหัด อักษรสูงหรืออักษรมี ห นำ คำเป็นคำตาย นี้ ด้วยการนำอักษรสูงประสมกับสระต่าง ๆ และมาตราตัวสะกดแม่ กง กน กม เกย เกว กก กต กบ ฉะนั้น เมื่อนำไปใช้จัดทำแบบฝึกหัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจับคู่ การเติมคำในช่องว่าง การเติมคำตอบในรายการ และการจับคู่สิ่งที่เหมือนกัน เป็นต้น

(3) แบบฝึกหัด อักษรกลาง คำเป็นคำตาย ดังนี้

ตารางที่ 3 แบบฝึกหัด อักษรกลาง คำเป็นคำตาย

ลำดับที่	เสียงวรรณยุกต์	คำเป็น	คำตาย	ความหมาย
		อักษรกลาง	อักษรกลาง	
1	สามัญ (ไม่มีรูป)	ปา	-	-
2	เอก	ป่า	กัต/กาด	-
3	โท	ป่า	-	-

จากตารางที่ 3 แบบฝึกหัด อักษรกลาง คำเป็นคำตาย แสดงให้เห็นความแตกต่างของการออกเสียงวรรณยุกต์และความหมายของคำแต่ละคำ บางคำอาจจะผันเสียงวรรณยุกต์ได้ไม่ครบ ซึ่งพื้นเสียงวรรณยุกต์ของอักษรกลาง คำเป็น คือ เสียงสามัญ ส่วนพื้นเสียงวรรณยุกต์ของอักษรกลาง คำตาย คือ เสียงเอก ดังนั้น ผู้เรียนสามารถสร้างแบบฝึกการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยได้จากตัวอย่างตารางภาพที่ 3 แบบฝึกหัด อักษรกลาง คำเป็น คำตาย นี้ด้วยการนำอักษรกลางประสมกับสระต่าง ๆ และมาตราตัวสะกดแม่ กง กน กม เกย เกว กก กต กบ ฉะนั้น เมื่อนำไปใช้จัดทำแบบฝึกหัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจับคู่ การเติมคำในช่องว่าง การเติมคำตอบในรายการ และการจับคู่สิ่งที่เหมือนกัน เป็นต้น

(4) แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำเป็น ดังนี้

ตารางที่ 4 แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำเป็น

ลำดับที่	รูปวรรณยุกต์	อักษรต่ำ (คำเป็น)	เสียงวรรณยุกต์	ความหมาย
1	สามัญ (ไม่มีรูป)	ชา	สามัญ	-
2	เอก	ช่า	โท	-
3	โท	ซ้ำ	ตรี	-

จากตารางที่ 4 แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำเป็น แสดงให้เห็นความแตกต่างของการออกเสียงวรรณยุกต์และความหมายของคำแต่ละคำ ซึ่งพื้นเสียงวรรณยุกต์ของอักษรต่ำ คำเป็น คือ เสียงสามัญ

แต่มีความพิเศษคือ มีรูปวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงโท และมีรูปวรรณยุกต์โท เป็นเสียงตรี ดังนั้น ผู้เรียนสามารถสร้างแบบฝึกการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยได้จากตัวอย่างตารางภาพที่ 4 แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำเป็น นี้ ด้วยการนำอักษรต่ำประสมกับสระต่าง ๆ และมาตราตัวสะกดแม่ กง กน กม เกย เกว ฉะนั้น เมื่อนำไปใช้จัดทำแบบฝึกหัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจับคู่ การเติมคำในช่องว่าง การเติมคำตอบในรายการ และการจับคู่สิ่งที่เหมือนกัน เป็นต้น

(5) แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำตาย ดังนี้

ตารางที่ 5 แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำตาย

ลำดับที่	เสียงวรรณยุกต์	อักษรต่ำ (คำตาย)	ความหมาย
1	ตรี (เสียงสั้น)	มัก	-
2	โท (เสียงยาว)	มาก	-

จากตารางที่ 5 แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำตาย แสดงให้เห็นความแตกต่างของการออกเสียงวรรณยุกต์และความหมายของคำแต่ละคำ ซึ่งพื้นเสียงวรรณยุกต์ของอักษรกลาง คำตาย คือเสียงตรี ดังนั้น ผู้เรียนสามารถสร้างแบบฝึกการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยได้จากตัวอย่างตารางภาพที่ 5 แบบฝึกหัด อักษรต่ำ คำตาย นี้ด้วยการนำอักษรสูงประสมกับสระต่าง ๆ และมาตราตัวสะกดแม่ กก กต กบ ฉะนั้น เมื่อนำไปใช้จัดทำแบบฝึกหัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจับคู่ การเติมคำในช่องว่าง การเติมคำตอบในรายการ และการจับคู่สิ่งที่เหมือนกัน เป็นต้น

3) ให้ผู้เรียนศึกษาแผนหรือรูปแบบกิจกรรมและเนื้อหาให้เข้าใจ ดังนี้

3.1) ให้ผู้เรียนศึกษาแผนการดำเนินงานหรือรูปแบบการจัดกิจกรรมให้เข้าใจ

3.2) ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้หรือแบบฝึกหัดให้เข้าใจ

4) ผู้สอนช่วยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกำลังใจและพร้อมปฏิบัติภาระงาน

4.1) มอบหมายการปฏิบัติภาระงานเป็นแบบคู่หรือแบบกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีความกล้าในการแสดงออกภายในกลุ่มและหน้าชั้นเรียน

4.2) ผู้สอนไม่ตำหนิหรือดูต่ำ เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจในการปฏิบัติภาระงานหรือมีคำถามที่สงสัย แต่ควรชี้แจงและแนะนำแนวทางในการศึกษา พร้อมกับให้กำลังใจผู้เรียนว่าทำได้แน่นอน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติการงาน (Task-cycle) คือ ผู้สอนทำหน้าที่สังเกตการทำงาน เป็นผู้ให้คำแนะนำคอยกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียน และผู้เรียนจะทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มก็ได้ โดยมีการปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมงาน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลและรูปแบบให้ถูกต้อง ก่อนฝึกฝน เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความมั่นใจ และให้ผู้เรียนสร้างปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกันและรู้ความสามารถซึ่งกันและกัน เพื่อการทำงานและคุณภาพของผลงานที่สมบูรณ์ ดังนี้

1.1) การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบการใช้ อักษรไตรยางค์ สระ คำเป็น คำตาย และเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยจากแบบฝึกหัดข้างต้น ว่ามีลักษณะแตกต่าง หรือเหมือนกัน อย่างไร โดยกำหนดการผันเสียงวรรณยุกต์และความหมายเป็นสำคัญ

1.2) การแก้ปัญหา (Problem) คือ ให้ผู้เรียนสรุปประเด็นปัญหาจากการเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนกันของการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยจากแบบฝึกหัด แล้วช่วยกันหาวิธีแก้ไข ปัญหา ด้วยการกำหนดระดับของปัญหาจากง่ายไปหายาก โดยจัดทำเป็นแผนภาพความคิด

2.1) การร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experiences) คือ ให้ผู้เรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนที่เคยพบมาภายในกลุ่ม เพื่อร่วมกันการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

2) ขั้นเตรียมนำเสนอ กล่าวคือ ให้ผู้เรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนสำหรับการรายงาน หน้าชั้นเรียนร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดทำรายงานภาษาเขียน การซักซ้อมการพูด การฝึกซ้อมก่อนนำเสนอ การแต่งกาย การจัดสถานที่ เป็นต้น

2.2) การสร้างสรรค์ (Creative) คือ ให้ผู้เรียนออกแบบการนำเสนอด้วยโปรแกรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียน สนใจและสามารถทำได้ อีกทั้งให้อิสระในการทำงาน

3) ขั้นนำเสนอ กล่าวคือ ผู้เรียนนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนตามแผนการปฏิบัติการงานที่ได้วางไว้

3.1) ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม

3.2) ให้ผู้เรียนทุกคนเขียนคำเสนอแนะหรือคำติชมกลุ่มที่นำเสนอ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติการงาน (Post Task) คือ ให้ผู้เรียนแสดงผลงานและรับฟังความคิดเห็น จากผู้สอนและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนต่อผลงาน เพื่อให้เกิดมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนา ข้อบกพร่องจากการทำงาน ดังนี้

1) การวิเคราะห์ภาษา (Language analysis) กล่าวคือ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์การใช้ ภาษาในการสื่อสาร ประกอบด้วย การเลือกใช้คำเหมาะสมกับระดับของภาษาและตรงกับความหมาย ที่ต้องการสื่อสาร การแต่งกาย การเลือกใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการนำเสนอ

2) การฝึกหัด (Practice) กล่าวคือ แบบฝึกหัดหรือภาระงาน มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีความหลากหลายในกลุ่มตัวอย่างและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่อง ในแบบฝึกหัดหรือภาระงาน สามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดความชำนาญทั้งผู้สอนและผู้เรียน

3) ประเมินผล (Evaluation) กล่าวคือ การปฏิบัติการงานมีปัญหา อุปสรรค หรือสิ่งที่เกิดขึ้น ในระหว่างการปฏิบัติการงานจนทำให้เกิดผลกระทบต่อแผนการที่กำหนดไว้ ซึ่งจะส่งผลให้ไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และมีวิธีการแก้ปัญหาในระยะสั้นอย่างไรและในระยะยาวอย่างไร เพื่อดำเนินการ ปรับปรุงภาระงานให้เกิดความถูกต้อง และจัดทำป้ายหรือนิทรรศการแสดงผลงานหลังจากแก้ไขแล้ว

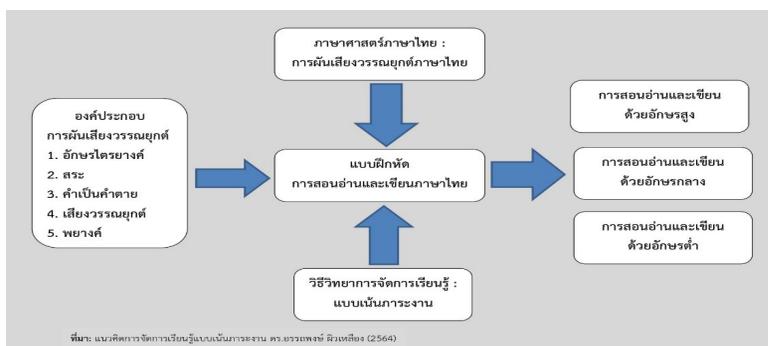
สรุป

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย เป็นการนำองค์ความรู้จากศาสตร์ทั้ง 3 ศาสตร์ ได้แก่ ภาษาศาสตร์ ศาสตร์การสอน และหลักภาษาไทย ซึ่งได้นำมาบูรณาการและปรับปรุงรูปแบบการสอนอ่านออกเสียงตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย ให้สอดคล้องกับการเขียนคำในภาษาไทยและตรงตามความหมายของคำในภาษาไทย เมื่อผู้เรียนสามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเขียนคำในภาษาไทยถูกต้องและตรงตามความหมายที่ต้องการจะสื่อสาร เพื่อป้องกันความผิดพลาดหรือการเข้าใจผิดในการสื่อสาร

ดังนั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่ถูกต้อง และเรียนรู้การเขียนคำในภาษาไทยที่ถูกต้องตามการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย และมีความเข้าใจความหมายของคำอย่างชัดเจน ไม่กำกวม นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม โดยร่วมกันทำงานเป็นทีม และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้จะมีผู้สอนคอยสังเกตการณ์และให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะ แนะนำในการปฏิบัติภาระงาน

องค์ความรู้ใหม่

การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย เพื่อนำแนวคิดไปใช้ในการจัดทำแบบฝึกหัดอ่านออกเสียงตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย โดยมีเป้าหมาย 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านตามเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยได้ถูกต้อง และสามารถเขียนคำได้ถูกต้องตรงตามความหมาย ประการที่สอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงตามอักษรไตรยางค์ สามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากภาพที่ 1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย 1) องค์ประกอบการผันเสียงวรรณยุกต์ 2) การผันเสียงวรรณยุกต์ตามหลักภาษาศาสตร์ภาษาไทย 3) วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยนำองค์ความรู้ทั้ง 3 นี้ไปสู่การสร้างแบบฝึกหัดการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สามารถแบ่งได้ 3 กลุ่มตามอักษรไตรยางค์ คือ การสอนอ่านและเขียนด้วยอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ ผู้เขียนหวังว่าแนวคิดนี้จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาการสอนภาษาไทยและคุณครูที่สอนภาษาไทย เพื่อนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กสิศรา จิตรชญาวัฒน์. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย์. (2552). ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: Fast Books.
- วิชัย ประสิทธิ์ฐิติเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟ เพรส.
- ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นภาระงาน. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 9(ฉบับพิเศษ), 260-271.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุขุมภรณ์ แคสิค. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร*, 22(2), 214-226.
- Breen, M. (1987). Learner contribution to task design. In C. Candlin & D. Murphy (Eds.), London: Prentice Hall.
- Candlin, C. (1987). Toward task-based language learning. In C. Candlin, & D. Murphy (Eds.) (pp. 5 – 22), language learning tasks. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Cram, B. (1995). Self-assessment from theory to practice. In G. Brindley (Ed.), Language Assessment in Action. Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research.
- Ellis, R. (2003). Task-based language learning and teaching. Oxford: Oxford University Press.
- Foster, P., & Sdehan, P. (1996). The influence of post-task activities and planning on task-based performance. London: Thames Valley University.

- Nation, P. (1990). A system of tasks for language learning. In S. Arivan (Eds.), Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Nunan, D. (2004). Task-based Language Teaching. Cambridge: Cambridge University.
- Nunan, D. (1989). Designing tasks for the communicative classroom. Cambridge: Cambridge University Press.
- Paulston, C. B. (1979). Teaching English as a second language technique and procedure. Cambridge: Winthrop publisher.
- Phabu, N. S. (1987). Second Language Pedagogy. Oxford: oxford University Press.
- Richards, J. (2001). Curriculum Development in Language Teaching Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J., Platt, J., & Weber, H. (1986). Longman dictionary of applied linguistics. London: Longman.
- Skehan, P. (1996). A framework for the implementation of task-based instruction. *Applied Linguistics*, 17, 38-62.
- Skehan, P. (1998). A Cognitive Approach to Language Learning. Oxford: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). A framework for task-based learning. Edinburgh: Addison Wesley Longman Limited.